

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-070120225096

Volume: 7

Issue: 1

Month: July

Year: 2022

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 12.04.2022

Accepted: 20.05.2022

Published: 01.07.2022

Citation:

Selvaraj, T. "Mullaipattu Nachinarkiniyarurai: Scholarly Assessments and Quotations." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, vol. 7, no. 1, 2022, pp. 64–69.

DOI:

<https://doi.org/10.34293/tamil.v7i15096>.

*Corresponding Author:
selvaraj442karai@gmail.com

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License

Mullaipattu Nachinarkiniyarurai: Scholarly Assessments and Quotations

T. Selvaraj

Ph.D., Scholar, Department of Tamil
Government Arts College, Udumalpet, Tamil Nadu, India

 <http://orcid.org/0000-0002-3634-7634>

Abstract

The advent of print media as a result of colonial rule brought about a profound change in the Tamil context. Until then, Sangha literature, which had been confined to the homes and monasteries of scholars, entered the print vehicle in the nineteenth and twentieth centuries. U. Ve. Sa. In 1889, he edited and published a book titled 'Pathuppattu moolamum Maduraiyayashit Bharathuvasi Nachinarkiniyaruraiyum'. Since then, the Tamil literature began to focus its attention on the Pathuppattu texts and Nachinarkiniyar's discourses addressed to those texts. The reading function of this literary tradition has made Nachinarkiniyar's text highly critical. This article examines the evaluation of scholars on Nachinarkiniyar's text caught in the critical tradition and the nature of quotations.

Key Words: Nachinarkiniyar, Enangavurai, Vaidhikam, Maraimalaiyadigal, Tamil Tradition, Evaluation, Quotations, Tolkappiyam.

References

1. Pathuppattu Moolam and Nachinarkiniyarurai, Eighth Edition, 2017. Chennai, U. Ve. Sa. Nool Nilayam, .
2. Mullaippattu, P. V. Somasundharanar (Text), Fifth Edition, 1974, Chennai, Tirunelveli South Indian Society of Saiva Siddhanta Nuopadik Kazhagam.
3. Mullaipattu Research, Maraimalaiyadigal, Second Edition, 2018, Chennai, Poombukar Pathipagam.
4. Tholkappiyam, Nachinarkiniyar (Text), First Edition, Chennai, Sarada Pathipagam.
5. Sangha Noolgalum Vaitheega Margamum, P.S.Subramania Shastri, Chennai, United Printers, .
6. Sangha Ilakiya Uraigal, A. Satish, 2008, Chennai, Adayalam Veliyeetagam.
7. Thiranaivalaraga Uraiasiriyargal, P. Marudanayagam, First Edition 2021, Chennai, Saratha Pathipagam.
8. Uraiasiriyargalin Seviyal Nokku, M. Muneesmoorthy, First Edition 2015, Chennai, Rasaguna Pathipagam.
9. Tamilin Kavithaiyial, Karthikesu Sivathambi. 2007. Chennai, Kumaran Pathipagam.

முல்லைப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரை: புலமை மதிப்பீடுகளும் உரைமேற்கோள்களும்

த. செல்வராஜ்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி, உடுமலைப்பேட்டை

ஆய்வுச்சுருக்கம்

காலனிய ஆட்சியின் விளைவால் ஏற்பட்ட அச்ச ஊடக வருகை தமிழ்ச்சுழலில் மிகப்பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அதுவரை, புலமையாளர்களின் இலங்களினும் மடங்களினும் தேங்கிக் கிடந்த சங்க இலக்கியங்கள் பத்தொன்பது மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் அச்ச வாகனம் ஏறின. உ.வே.சா. 1889இல் “பத்துப்பாட்டு மூலமும் மதுரையாசிரியர் பரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியருரையும்” என்னும் நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். அதிலிருந்து பத்துப்பாட்டு நூல்களின் மீதும் அந்நூல்களுக்கு உரையெழுதிய நச்சினார்க்கினியர் உரை மீதும் தமிழ் ஆய்வுகம் தன் கவனத்தையும் பார்வையையும் செலுத்தத் தொடங்கியது. இவ்வாய்வுப் பாரம்பரியத்தின் வாசிப்புச் செயல்பாடு நச்சினார்க்கினியர் உரையை கடுமீ விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கியது. விமர்சன மரபுக்குள் சிக்குண்ட நச்சினார்க்கினியரின் உரை மீதான புலமையாளர்களின் மதிப்பீட்டையும் உரைமேற்கோள்களின் தன்மையையும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முதன்மைச் சொற்கள்: நச்சினார்க்கினியர், இணங்காவரை, வைதீகம், மறைமலையடிகள், தமிழ்மரபு, மதிப்பீடு, மேற்கோள்கள், தொல்காப்பியம்.

முல்லைப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரை : ஏற்பும் மறுப்பும்

சங்கத் தமிழ் மீட்சியியக்கக் (Return to classicism) காலமான இடைக்காலத்தில் இலக்கணம், இலக்கியம், காப்பியம் என பல்வேறுபட்ட ஆக்கங்களுக்கு உரையெழுதிய பெருமை நச்சினார்க்கினியருக்கு உண்டு. அதே வேளையில் தமிழ்ப் புலமை உலகம் நச்சினார்க்கினியரின் உரை மீது பல விமர்சனங்களையும் முன்வைத்தது.

“அகன்றுபொருள் கிடப்பினும் மணுகிய நிலையினும்
இயன்றுபொருள் முடியத் தந்தன ருரைத்தல்
மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்”

(தொல்.செய்.210)

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் வேறொரு கருத்துரைக்க நச்சினார்க்கினியர் மாற்றிப் பொருள் கொண்டார். “மாட்டு” என்னும்

பெயரால் செய்யுளின் அடிகளை முன் பின்னாக மாற்றி பொருள் உரைத்தார். இதனால், இவரது உரைகள் கடுமீ விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாகின.

உ.வே.சா. 1889-இல் பத்துப்பாட்டைப் பதிப்பிக்கிறார். இப்பதிப்பிற்குப் பிறகு பத்துப் பாட்டு பாடத்திட்டமாக வைக்கப்பட்டதால் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இதைப் படிக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராக இருந்த மறைமலையடிகள் முல்லைப்பாட்டினை நச்சினார்க்கினியர் உரையோடு நடத்தும் போது கடுமீ சிரமங்களை எதிர் கொண்டார். இதனால் “முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி” என்னும் நூலை 1903இல் வெளியிட்டார். இந்நூலில் மலைமலையடிகள் முல்லைப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரையை,

“செய்யுளுக்கு இசைய உரையெழுதுதல் வேண்டுமெயன்றி, உரைக்கு ஏற்பச் செய்யுளை அலைத்து மாற்றல் வேண்டுமென்றல் “முடிக்குத் தக்க தலைசெய்து கொள்வேம்” என்பார் சொற்போல் நகையாடுவதற்கே ஏதுவாமென்றொழிக” (முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, ப.54) என்று நச்சினார்க்கினியருரையை விமர்சித்தார். மறைமலையடிகள் மட்டுமல்லாது வையாபுரிப்பிள்ளை, கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன், மு.வை.அரவிந்தன் மற்றும் மு.அண்ணாமலை என பின்வந்த ஆய்வாளர்கள் பலரும் நச்சினார்க்கினியரின் இப்பொருள்கோடல் முறையை விமர்சித்தனர்.

நச்சினார்க்கினியர் தம் உரைநூற்களில் தம் சமயக்கருத்துகளையும் வடமொழி மரபினையும் ஏற்றிக் கூறும் இயல்பினை உடையவர். இதனை நன்கு அறிந்த மறைமலையடிகள்,

“மிக்க செந்தமிழ்நூற் புலமையும் நுணுகிய அறிவுமுடைய நச்சினார்க்கினியர் அவ்வாறு இணங்காவுரை எழுதியதுதான் என்னையோவெனின்” வடமொழியில் இங்ஙனமே செய்யுட்களை அலைத்துப் பாட்டு ஒரு பக்கமும் உரை ஒரு பக்கமுமாக இணங்காவுரை எழுதிய சங்கராசிரியர் காலத்திற்குப் பின்னையிருந்த நச்சினார்க்கினியர், வடமொழியில் அவர் எழுதிய உரைகளைப் பன்முறை பார்த்து அவை போற் றமிழிலும் உரை வகுக்கப் புகுந்து தமிழ்ச் செய்யுள் வழக்கின் வரம்பழித்து விட்டாரென்றுணர்க” (முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, ப.54) என்று விமர்சனம் செய்தார்.

“மாட்டு என்பது ஒரு மரபான பொருள்கோடல் முறை, தொல்காப்பியர் மாட்டுவிற்கான இலக்கணத்தைத் தன்னுடைய இலக்கணமாகக் கூறவில்லை. தனக்கு முன்பிருந்த இலக்கணமாகத்தான் கூறுகின்றார். மிகத் தொன்மையான ஒரு பொருள்கோடல் முறையைப் பின்பற்றி

நச்சினார்க்கினியர் உரை கூற, பிற்கால அறிஞர்கள் அதைக் குற்றமாகக் கருதுவதேன்” (சங்க இலக்கிய உரைகள், ப.41) என்னும் அ.சதீஷின் கருத்தானது “மாட்டு” என்னும் பொருள்கோடல் முறையினைப் பற்றிய மாற்றுக் கருத்தினை முன்வைக்கிறது. இக்கருத்து, வடமொழி மரபு தமிழ்மொழி மரபு என்னும் நிலைகளில் இப்பொருள்கோடல் முறையை ஆராய வேண்டிய தேவையை வெளிப்படுத்துகிறது.

“முல்லைப்பாட்டு உரையில் மாட்டெனும் உத்தியைக் கையாளுவதில் அத்துமீறிச் செயல்படுகிறார் என்பது தெளிவாகப் புலப்பட்டாலும் அவரது நுண்ணறிவை நம்மால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது”, (திறனாய்வாளராக உரையாசிரியர்கள், ப.191) என்பார் ப.மருதநாயகம். இவரது கருத்தானது நச்சினார்க்கினியரின் திறன் வேறு தளத்தில் சிறப்பாக உள்ளதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது.

முல்லைப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியர் உரையை விமர்சித்த அதே மறைமலையடிகள் தான், “முல்லைப்பாட்டினுரை நச்சினார்க்கினியராற் பெரிதுஞ் செய்யுளை அலைத்து வரையப்பட்டதாகலின், அவருரையின் உதவி கொண்டே இப்பாட்டுக்குச் செவ்வையான வேறொரு புத்துரை எழுதுகின்றாம்” (முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, ப.55) என்கிறார். புத்துரை எழுதுவதற்கு நச்சினார்க்கினியருரையின் உதவி அவர்க்குத் தேவைப்படுகிறது என்றால் இவரது உரைச் சிறப்பை ஒரு விமர்சனத்தை வைத்து குறைத்து மதிப்பிடக் கூடாது என்பதையே இக்கருத்து காட்டுகின்றது.

வைதிகச் சார்புநிலை

நச்சினார்க்கினியர் தாம் எழுதிய உரைகளில் வைதிகச் சமயத்தின் கொள்கைகளையும் கருத்துகளையும் மூல நூலாசிரியரின் கருத்துக்கு மாறாக எழுதியுள்ளார். இதனை அவரது உரைகள் நமக்குப் புலப்படுத்தும்.

**“பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்”
(முல்லைப்பாட்டு, 11)**

என்னும் அடிகளுக்கு உரை எழுதும் நச்சர் தம் கருத்தை வெளிப்படுத்த அடிகளை முன்பின் மாற்றி “அவணாட்டு அந்தணர் முதலியோரைத் தன்னாட்டின் கண்ணே அழைத்தற்கும்” என்று குறிப்பிடுகிறார். இது அவரது வைதிகச்சார்பு நிலையை வெளிப்படையாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

**“கல்தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப”
(முல்லைப்பாட்டு : 37 - 38)**

முல்லைப்பாட்டின் இவ்வடிகளை எடுத்துக்கூறி “வர்ணங்களும் ஆச்ரமங்களும்” என்னும் பகுதியில் விளக்குமிடத்து, இதனை மஹாபாரதத்தோடு (சாந். 269, 6) ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார் பி.சா.சு. (சங்க நூல்களும் வைதிக மார்க்கமும், ப.32).

இவ்வடிகளில் உள்ள “படிவப் பார்ப்பான்” என்பதற்கு, “விரதங்களையுடைய முக்கோல் அந்தணன் சிசு” எனப் பொருள் உரைக்கிறார் நச்சர். “மூலப்பாடலில் “பார்ப்பான்” என அமைய, உரையில் “அந்தணன்” என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றார். அந்தணன் என்பது உயர்வு கருதிய சொல்லாட்சி” (உரையாசிரியர்களின் செவ்வியல் நோக்கு, ப.87) என்னும் மு.முனீஸ்வர்த்தி அவர்களின் கருத்து இவ்விடத்தில் ஆராயத்தக்கதாக உள்ளது. சங்கப் பாடல்களில் பல இடங்களில் அந்தணன் மற்றும் பார்ப்பான் என்கிற சொற்கள் பயின்று வந்துள்ள தன்மையைப் பார்க்க முடிகிறது. அந்தணன் X பார்ப்பான் என்ற சொற்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உயர்வு X தாழ்வு என்கிற கருத்தாக்கங்கள் பிற்காலத்தே. இதை இடைக்கால உரை மரபில் வைத்து நோக்குவது சிக்கலுக்குரியதாகவே உள்ளது. அவரது வைதிகச் சார்பு நிலையை விளக்க இக்கருத்து வலுவானதாக இல்லை.

**தொல்காப்பிய மரபு : நப்பூதனாரும்
நச்சினார்க்கினியரும்**

செவ்விலக்கியங்களைத் தொல்காப்பியத் துணையோடு புரிந்து கொள்வதற்கும் தொல்காப்பியம் இன்றிப் புரிந்து கொள்வதற்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு. முல்லைப்பாட்டிற்கு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர் பாடலுக்கான உரை எழுதுமிடத்தில் “இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங் கூறினார்” (3) என்றும் “இதனானே முல்லைக்குரிய காரும் மாலையும் கூறினார்” (6) என்றும் உரை வகுக்கிறார். இவ்வரையானது நப்பூதனார் தொல்காப்பியத் துணைக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் முல்லைப்பாட்டைக் கட்டமைத்ததை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. நாம் சங்க இலக்கியங்களைத் தொல்காப்பியத்தின் துணை கொண்டே வாசித்து வருகிறோம். “தொல்காப்பியத் துணையின்றிப் பாட்டு, தொகைப் பாடல்களை வாசிக்கும் பொழுது தொல்காப்பிய வாசிப்பின் பின்னர் ஏற்படும் ஓர்மையுணர்வினைக் காண முடியாதுள்ளது” (தமிழின் கவிதையியல், ப.18) என்பார் சிவத்தம்பி. நச்சினார்க்கினியர், “தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறான்றி ஏனையோர் கூறும் பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க” என்று முல்லைப்பாட்டின் இறுதியில் கூறுகின்றார். தொல்காப்பிய மரபை நப்பூதனார் பின்பற்றியதை முல்லைப்பாட்டை வைத்தும், நச்சினார்க்கினியர் பின்பற்றியதை அவரது உரை கொண்டும் அறியலாம்.

உரைமேற்கோள்கள்

உரையாசிரியர்கள் உரையெழுதும்போது இலக்கிய இலக்கணங்களை மேற்கோள்காட்டி எழுதுகின்றனர். தமிழ் ஆய்வுலகில் உரைமேற்கோள்கள் பற்றி தனித்து ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளது. செம்பதிப்பு உருவாக்க நிலைகளில் இந்த உரைமேற்கோளின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவமானது. உ.வே.சா.

தன் பதிப்பிற்கு உரைமேற்கோள்கள் உதவி செய்தமையை அவரது புறநானூறு மற்றும் குறுந்தொகையின் நூல் பதிப்புரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மூலபாடங்களை மீட்க இத்தகைய உரைமேற்கோள்கள் பேருதவி புரிபவைகளாக உள்ளன.

முல்லைப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரையில்,

1. தொல்காப்பியம் - அகத்திணையியல் - சூத்.27, சூத்.43.
2. தொல்காப்பியம் - புறத்திணையியல் - சூத்.2, சூத்.3, சூத்.7

3. தொல்காப்பியம் - கற்பியல் - சூத்.37, சூத்.44, சூத்.53.

4. தொல்காப்பியம் - செய்யுளியல் - சூத்.199.

என ஒன்பது இடங்களில் தொல்காப்பிய நூற்பா அடிகளை ஒப்புமைக்காக நச்சினார்க்கினியர் கையாண்டுள்ளார். இதனைத் தொல்காப்பிய நச்சினார்க்கினியர் உரையோடு ஒப்பிடும் போது மூலபாடம், கருத்துநிலை என பல நிலைகளில் ஒப்புமை வேற்றுமைகளை நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

வ. எண்	தொல்.சூத். எண்	முல்லைப்பாட்டில் நச். கொண்ட பாடம்	தொல்காப்பியத்தில் நச். கொண்ட பாடம்
1	அகத்.27	தானே சேறல்	தானே சேறலும்
2	அகத்.43	கேதுவு மாகும்	கேதுவும் ஆகும்
3	புறத்.2	களவி	களவின்
		னாதந் தோம்பன்	ஆதந் தோம்பல்
4	புறத்.7	எஞ்சாமண்ணசை	எஞ்சா மண்ணசை
5	கற்பி.37	வாயிலு மிருவர்	வாயிலும் இருவர்
		பொருள வென்ப	பொருள என்ப
6	கற்பி.44	குறித்த றவிர்ச்சி	குறித்தல் தவிர்ச்சி
7	கற்பி.53	வினை வயிற்	வினையிற்
		மீண்டுவரு காலை	மீண்டு வருங்
		யிடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை	இடைச்சுர மருங்கின் தவிர்தல் இல்லை
		யுள்ளம்	உள்ளம்
		வுற்றுழி	உற்றுழி
		வுடைமை யான	வுடைமையான
8	செய்.199	தம்முளு முரிய	தம்மு ளுரிய

(முல்லைப்பாட்டில் நச்சினார்க்கினியர் கொண்ட பாடத்திற்கு உ.வே.சா. நூல் நிலையத்தால் வெளியிடப்பட்ட பத்துப்பாட்டின் எட்டாம் பதிப்பையும் தொல்காப்பியத்தில் நச்சினார்க்கினியர் கொண்ட பாடத்திற்கு சாரதா பதிப்பகத்தின் முதற்பதிப்பையும் கொண்டு இவ்வேறுபாடுகள் விளக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளன).

நச்சினார்க்கினியரின் முல்லைப்பாட்டு உரை மேற்கோள்களுக்கும் தொல்காப்பியத்தில் அவர் கொண்ட பாடத்திற்கும் வேறுபாடுகள் பலவற்றைப் பார்க்க முடிகிறது. அதேநேரத்தில் புறத்.3ஆவது சூத்திர மேற்கோளானது இரண்டு நிலைகளிலும் வேறுபாடின்றி ஒரே மாதிரியாக உள்ளது ஒரே உரையாசிரியர் கொண்ட பாடமானது வெவ்வேறு

பதிப்புகளில் வெவ்வேறு பாட மாற்றங்களோடு உள்ளன. இவ்வேறுபாடுகள் பதிப்பிக்க எடுத்துக் கொண்ட சுவடிகளின் வேறுபாட்டாலும், பதிப்பாசிரியரின் கவனக்குறைவாலும் மற்றும் அச்சாக்கம் செய்வோரின் பிழையாலும் ஏற்படுகின்றன. நச்சினார்க்கினியரின் முல்லைப்பாட்டு உரையில் ஒப்புமைக்காக மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்ட தொல்காப்பிய சூத்திரங்களுக்கான உரைகளில் முல்லைப்பாட்டு பற்றிய செய்திகள் இல்லை என்பதும் இங்கு கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

தொல்காப்பிய சூத்திரங்கள் மட்டுமல்லாது, கலித்தொகையினையும் (60:18), பெரும்பொருள் விளக்கம் என்னும் நூலிலிருந்து ஒரு குறிப்பினையும் நச்சர் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

1955இல் கழக வெளியீடாக வெளிவந்த பெருமழைப்புலவர் சோமசுந்தரனார் எழுதிய முல்லைப்பாட்டுரையில் பெரியாழ்வார் திருமொழி, கம்பராமாயணம், தொல்காப்பிய உரியியல் நூற்பா, தொல்காப்பிய புறத்திணையியல் நூற்பா, கலித்தொகை, அகநானூறு, சீவகசிந்தாமணி, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை, மணிமேகலை, புறநானூறு மற்றும் களவழி நூற்பது என பல நூற்களின் பாடல்கள் மேற்கோள்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றையும் ஒப்பீட்டு நிலையில் அணுக வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகும்.

முடிவுரை

இடைக்கால உரையாசிரியர்களில் பெரும் புலமையாளராக விளங்கிய நச்சினார்க்கினியர் மாட்டு என்னும் பொருள்கோடல் முறைக்குத் தம் உரையில் முக்கியத்துவம் தந்தமையால் கடும் விமர்சனங்களுக்கு

உள்ளானார். தமிழ்ப் புலமையாளர்களின் எதிர்ப்பும் ஆதரவும் இவருரைக்கு இருந்தது. இவரது உரை விமர்சனங்களுக்கு உள்ளானாலும் விலக்குதலுக்கு உள்ளாகவில்லை. நச்சினார்க்கினியர் உரை மீதான புலமை மதிப்பீட்டு முரண்களையும் இவரது உரை மேற்கோள்களை பல நிலைகளில் பொருத்திப்பார்த்து ஆராய வேண்டிய தேவையையும் இக்கட்டுரை வெளிக்காட்டி நிற்கிறது.

துணைநூற்பட்டில்

1. 2017. பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும், எட்டாம் பதிப்பு, சென்னை, உ.வே.சா.நூல் நிலையம்.
2. 1974. முல்லைப்பாட்டு, பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (உரை), ஐந்தாம் பதிப்பு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
3. 2018. முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை, மறைமலையடிகள், இரண்டாம் பதிப்பு சென்னை. பூம்புகார் பதிப்பகம்,
4. தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியர் (உரை), முதற்பதிப்பு, சென்னை. சாரதா பதிப்பகம்
5. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, சங்க நூல்களும் வைதிக மார்க்கமும், சென்னை. யுனைடெட் பிரிண்டர்ஸ்.
6. அ.சதீஷ், 2008, சங்க இலக்கிய உரைகள், சென்னை, அடையாளம் வெளியீட்டகம்.
7. ப.மருதநாயகம், 2021, திறனாய்வாளராக உரையாசிரியர்கள், சென்னை. முதற்பதிப்பு, சாரதா பதிப்பகம்,
8. மு.முனீஸ்மூர்த்தி, முதற்பதிப்பு 2015, ஊரையாசிரியர்களின் செவ்வியல் நோக்கு, சென்னை, இராசகுணா பதிப்பகம்.
9. சிவத்தம்பி, 2007. தமிழின் கவிதையியல், கார்த்திகேசு, சென்னை, குமரன் பதிப்பகம்.